

Kübra Saha

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.12.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kübra Saha

5 şubat 2002 doğumluyum. Doğma büyüme istanbulluyum. Lise öğrenimimi hemşire yardımcılığı olarak bitirdim. Bahçeşehir üniversitesinde İlk ve Acil Yardım (Paramedik) mezunuyum. İstanbul üniversitesi cerrahpaşa da nükleer tıp alanında eğitime devam etmekteyim. Okuma yazmayı öğrendiğimden beri şiire ilgilidim. Şiir okurken duyguyu hissetmeyi ve o duyguyla şiir yazmayı seviyorum. Kendi çapımda amatör olarak hem şiir yazıyor hem de seslendiriyorum.

Afrika

Gözlerinde derin bir coğrafya var
Ülke ülke gezdirir beni
Ve hatta çıkarır bir deniz kenarına
Yüreğimde koskocaman bir sevda..
Saçların güneş gibi parlar..
Ben durur durur, bir şiir gibi okurum..
Sen.. şiirlerin en güzeli..
Sen.. kurak coğrafyalara su..
Ben ise Afrika..
Suyu en çok ben isterim der gibi..

Kübra Saha

Kadın

Kalbim sensiz kurak çöllerde
Su arayan bir kadın..
Yüregim sensiz bir hiç..
Gel de sevinsin bu kadın,
Gel de bahar gelsin yüreğime..
Uçsun içimdeki en güzel kelebekler..

Kübra Saha

Sevgi

Bilmezdim, gökyüzünün bu kadar güzel,
Sevginin bu kadar iyileştirici olduğunu..
Gözlerinin kalbime sevinç,
Ömrüme bahar olduğunu..

Sen geldin, memleketimde bayram oldu
Papatyalar açtı kalbimin en güzel köşesinde..
Ve ben o en güzel köşeyi,
Sana verdim..

Sobasız ev gibiydim
Duvarlarım soğuk
Kalbim buzdan beter
Taş..

Senin o minicik sevgin ısıttı benim kalbimi
Baharları verdi bana
Bir de o çok sevdiğim papatyaları ..

Sen gelince bahar gelir buralara
Sakın gitme buralardan
Kalbim üşür, yüreğim yarım kalır..
Ve o çok sevdiğim, papatyalarım solar...

Kübra Saha

Şeb-i Yelda

Ve kitabın sonu şöyle bitiyordu.. "O ilk gördüğü, tanıdığı, güvendiği, sevdiği insan değildi artık.. Seven yanılmış, sevilen yabancılaşmıştı.."

Bir gün, bir gün karşılaşırız seninle..
Bir gün, bir akşam, bir sahil kenarı..

Ben kendime bile anlatamazken seni
Nasıl olur da anlatırım şiirlere?
Her satıra adınla başlamaktan yorulmuş şiirler..

Sakladım seni kalbimde..
Bir mum gibi söneceğini bile bile..
Adını bilmediğim kuşlar uçuyor gökyüzünde..
Sana hasret kalmış kuşlar...

Bir gece yine düşsen aklıma
Ben yine seni sevsem tüm gece..
Sevgi ne garip bir sözcük değil mi?
Sanki ilk kez sende duymuşum gibi...

Kübra Saha

Yoksun

Yol uzun..
Yolcu yorgun,
Sen yoksun..
Derdim çok..
Dermanım yok,
Sen yoksun...

Kübra Saha